

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **M. K.**
státní příslušnost Moldavská republika
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, sídlem 735 64 Havířov – Dolní
Suchá, Na Kopci 5
zastoupena Mgr. Alicí Jeziorskou, advokátkou sídlem 736 01 Havířov,
Svornosti 86/2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2023 č. j. OAM-1112/ZA-ZA10-K12-
2022, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalobkyně konstatovala, že důvodem její žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla skutečnost, že je v zemi původu pronásledována nebezpečnou náboženskou sektou, která dávala oběti ďáblu. Jednou z těchto obětí měla být také ona. Žalovanému sdělila jména lidí, kteří ji v Moldavsku pronásledovali. V místě jejího pobytu, konkrétně ve sklepě domu, kde žila, docházelo k rituálním vraždám lidí a ona se měla stát jednou z obětí. Namítala, že si žalovaný neopatřil dostatek relevantních podkladů dopadajících na její situaci, na základě kterých by mohl řádně a objektivně vydat rozhodnutí. Je zřejmé, že zprávy o ruské střele dopadající na moldavské území a další citované zprávy, nejsou relevantní pro posouzení její situace, neboť se vůbec netýkají jejího problému, který v žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla. Žalovaný tak postupoval čistě formalisticky a nezohlednil konkrétní okolnosti jejího případu. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s § 3 správního řádu, nadto je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a je tak v rozporu s § 68 odst. správního řádu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí velmi obecně odkazuje na materiály, z nichž vycházel při svém rozhodování, avšak bez bližšího zdůvodnění a přesných citací, které se týkají její situace. Rozhodnutí není řádně odůvodněno. Žalobkyně dále žalovanému vytkla, že chybně posoudil její žádost jako nepřijatelnou, neboť se v jejím případě objevily nové skutečnosti a zjištění, které svědčí o tom, že by mohla být vystavena v zemi původu pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo by jí hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu, když zjistila a uvedla v posuzovaném řízení konkrétní jména lidí, kteří ji ohrožují na životě.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu a vyslovil názor, že se při posuzování žádosti žalobkyně nedopustil žádné nezákonnosti. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů a netrpí vadou nezákonnosti či nepřezkoumatelnosti.
3. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
4. Krajský soud napadené rozhodnutí přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.r.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. V souladu s článkem II. přechodných ustanovení zákona č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, soud na danou věc aplikoval zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném do 30. 6. 2023, tedy ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 173/2023 Sb.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 29. 12. 2022 podala opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Následně 3. 1. 2023 poskytla údaje k podané žádosti a sdělila, že se jmenuje M. K., dříve používala příjmení B., které měla po manželovi, ale po rozvodu se vrátila ke svému dívčímu jménu. Jiné jména či příjmení během svého života nepoužívala. Narodila se ve městě B. na území bývalého SSSR, nyní Moldavsko. Je státní příslušnicí Moldavska, hebrejské etnické příslušnosti a vyznává pravoslavné křesťanství. Nikdy nebyla členkou žádné politické strany a nebyla nijak politicky aktivní. Je rozvedená, její bývalý manžel N. B. zemřel v roce 2021, nebyla s ním však již delší dobu

v kontaktu. Obě dcery mají státní občanství ČR a zde se také nacházejí. Se starší dcerou se nestýká. Poslední oficiální bydliště v zemi původu měla v obci B. v Podněstří. Do ČR přiletěla poprvé v roce 2000. Z vlasti vycestovala na základě biometrického cestovního pasu 25. 10. 2019 autobusem přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko a do ČR přijela v srpnu 2019. Ve státech Evropské unie již dříve pobývala, konkrétně v Německu a Polsku, přičemž se jednalo o turistické návštěvy. V letech 1990 až 2000 pobývala v Izraeli, na základě izraelského občanství, které před 10 lety pozbyla, přičemž k tomu dále tvrdila, že se již delší dobu v Izraeli nenacházela. O mezinárodní ochranu v ČR již jednou žádala v roce 2020. Co se týká zdravotního stavu, má potíže spojené s věkem a užívá léky na podporu trávicího ústrojí a na svaly. Celkově se necítí dobře, ale žádnou léčbu nyní nepodstupuje. Užívá pouze bylinky a čaje. K důvodům žádosti vypověděla, že se tyto její důvody nijak nezměnily, obává se vrátit do Moldavska, protože v místě, kde žila, byla pronásledována náboženskou sektou. Ve sklepě jejího domu bylo místo pro oběti ďábla a ona sama se měla stát ďáblou obětí. Ve vlasti nic a nikoho nemá, s Moldavskem není nijak spojena. V ČR pobývá již dlouhou dobu, zvykla si tady a doufá, že si zase vytvoří vztah se svými dcerami. Na dotaz správního orgánu, zda uvedené skutečnosti tvrdila i v rámci správního řízení o její předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, odpověděla, že ano, vše již dříve sdělila.

7. Ze správního spisu se dále podává, že žalobkyně podala v České republice první žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 15. 1. 2020, o níž bylo vedeno správní řízení pod č. j. OAM-43/ZA-ZA12-2020. V průběhu správního řízení o její první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně označila za důvod žádosti skutečnost, že má v ČR dcery a chce s nimi být pohromadě. Do Moldavska se nemohla vrátit, protože by ji tam zabili. V místě, kde žila, panoval antisemitismus a ona je židovka. Ve sklepě jejího domu bylo místo pro oběti ďábla a ona se měla stát ďáblou obětí, byla pronásledována Svobodnými zednáři „masoni“. Kromě problémů se Svobodnými zednáři, kteří ji chtěli zabít, protože potřebovali lidskou oběť pro ďábla, neměla ve vlasti žádné jiné potíže. Poté, co dům darovala a utekla, tak se z ní stal bezdomovec. Ve vlasti neměla potíže se státními orgány či bezpečnostními složkami, je bezúhonná. Rozhodnutím ze dne 15. 2. 2022 č. j. OAM-43/ZA-ZA12-VL13-R2-2020 žalovaný žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu žalobkyni neudělil. Rozhodnutí nabylo právní moci 23. 2. 2022. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 23. 6. 2022, který nabyl právní moci 25. 7. 2022, zamítl. Proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě podala žalobkyně kasační stížnost. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 11. 2022 č. j. 9 Azs 136/2022-55 kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítl. Usnesení Nejvyššího správního soudu nabylo právní moci dne 24. 11. 2022.
8. Obsahem správního spisu jsou rovněž informace, které žalovaný shromáždil o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Moldavské republice. Konkrétně se jedná o Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, stav: červenec 2022, z 1. 7. 2022, Informace MZV ČR č. j. 122984/2022-LPTP ze dne 2. 9. 2022 – Situace v Podněstří, Informace MZV ČR, č. j. 102372/2023-MZV/LPTP ze dne 8. 2. 2023 – Moldavsko, dále tiskové zprávy ČTK specifikované v napadeném rozhodnutí. Ve spise je rovněž podání žalobkyně z 5. 1. 2023, v němž žalobkyně označila jména lidí, kteří ji měli pronásledovat v Podněstří a v Moldavsku, k čemuž tvrdila, že to jsou bývalí majitelé obětního místa, kde zabíjeli lidi, spolupachatelé trestných činů a vražd, k nimž došlo ve sklepě domu na ulici Š. č. M. 62, V.

9. Ze správního spisu se rovněž podává, že dne 1. 3. 2023 byla žalobkyni dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobkyně k citovaným podkladům pouze uvedla, že všechno, co se týká politiky v Moldavsku, zná. Na dotaz správního orgánu, zdali chce uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení její žádosti o mezinárodní ochranu, žalobkyně odpověděla, že si myslí, že má nárok na azyl v ČR, protože tady žije již dlouho, umí česky a má tady dcery. Do Moldavska se vrátit nemůže, protože ji tam čeká smrt, je židovka a židy tam lidé nemají rádi. Smrt jí hrozí od ruské křesťanské sekty, která se v ruštině nazývá Kacapi. Je starý člověk a nemá kam odjet. V Moldavsku nic nemá. Dle jejího tvrzení jsou u ní pro azyl dány všechny důvody – politické pronásledování ruským Kacapem, pronásledování z důvodu, že je židovka a s tím související ohrožení jejího života. Žádá tedy o legální pobyt. Z rodinných důvodů si chce v ČR zařídit malířskou dílnu pro sebe a své děti. V Moldávii je moc nestabilní situace a za chvíli tam bude válka.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
12. Krajský soud k námitkám žalobkyně předně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011-96. Dle závěrů NSS odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, tak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
13. Po porovnání tvrzení žalobkyně v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu a jejích tvrzení v posuzované věci, dospěl soud k závěru, že žalobkyně uvádí naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavské republiky vrátit. Shodně jako v průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně uvedla obavy vrátit se do Moldavska, protože v místě, kde žila, byla pronásledována náboženskou sektou, ve sklepě jejího domu bylo místo pro oběti ďábla a ona sama se měla stát ďáblovou obětí. Ve vlasti také nic a nikoho nemá a s Moldavskem není nijak spojena. V ČR je již dlouhou dobu, zvykla si tady a doufá, že si zase vytvoří vztah se svými dcerami. Soud sdílí názor žalovaného, že tyto důvody jsou zcela obsahově totožné s důvody tvrzenými již v předchozím řízení, což ostatně žalobkyně v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu i výslovně potvrdila. Soud souhlasí i s názorem žalovaného, že údaje obsažené v podání žalobkyně z 5. 1. 2023 jsou pouze upřesněním jí tvrzených potíží, které měla mít ve vlasti a s nimiž se správní orgán již řádně vypořádal v rámci jejího předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany. V daných souvislostech soud zdůrazňuje, že nebylo povinností žalovaného zabývat se celou řadou dalších otázek a konsekvencí tvrzení žalobkyně a uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil

dostatek podkladů, umožnil žalobkyni uvést veškeré důvody, které ji vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany a jejích obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v její věci.

14. V dané věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobkyně neuvedla, a ani žalovaný nezjistil, jak výše uvedeno, ve vztahu k situaci v zemi původu, žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobkyní na území ČR byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
15. Soud pro úplnost uvádí, že je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu).
16. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 13.07.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně